

F. t. l. om inddrivelse af gæld til det offentlige

I stk. 3 fastslås, at gældende regler vedrørende opkrævning og inddrivelse vedrørende de enkelte fordringer i særlovgivningen fortsat skal finde anvendelse. Regler om opkrævning i anden lovgivning vil således fortsat gælde for de pågældende fordringstyper, ligesom der fortsat i et vist omfang vil være inddrivelsesregler i anden lovgivning, der fortsat finder anvendelse.

Til § 2

Bestemmelsen svarer til § 2 i lov nr. 429 af 6. juni 2005. Stk. 6 blev indsat ved lov nr. 346 af 18. april 2007.

I stk. 1 fastslås, at restanceinddrivelsesmyndigheden er skatteministeren eller den ministeren bemyndiger dertil. Som følge af ophævelsen af bestemmelser i særlove om at fordringer kan inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden præciseres det, at restanceinddrivelsesmyndigheden forestår inddrivelsen af gæld til det offentlige.

I bestemmelsen fastlægges snitfladen og kompetenceforholdet mellem de kommunale og statslige fordringshavere på den ene side og restanceinddrivelsesmyndigheden på den anden.

Det foreslås således, at de enkelte fordringshavere som hidtil skal varetage det almindelige opkrævningsarbejde, herunder også rykkerprocedurer, efter de fastlagte regler og procedurer herom. Hvis der er tvist om kravets eksistens eller størrelse, skal tvisten afklares ved fordringshaverens foranstaltning.

Hvis en fordring er overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, og der efterfølgende rejses tvivl om kravets eksistens, vil indsigelsen skulle behandles af fordringshaveren med henblik på en afklaring af spørgsmålet.

Det foreslås med henvisningerne til §§ 17 og 18 i stk. 2 præciseret, at fordringshaveren alene behandler indsigelser, der vedrører kravets oprindelige eksistens og størrelsen af kravet, da det blev overdraget til inddrivelse. Klage over kravets eksistens og størrelse, der relaterer sig til inddrivelsen f.eks. om kravet er betalt, kan indbringes for Landsskatteretten, der træffer afgørelse herom; jf. forslaget § 17. For krav på kontrolafgifter er det fogedretten, der træffer afgørelse om kravets berettigelse, uanset om indsigelsen vedrører kravets oprindelige berettigelse eller forhold, der er indtrådt under inddrivelsen jf. forslaget § 18.

Det er en betingelse for overdragelse til restanceinddrivelsesmyndigheden, at skyldneren underrettes skriftligt af fordringshaveren om overdragelsen. Det kan i praksis ske på den sidste rykkerskrivelse eller på bekræftelsen af en indgået afdragsordning eller lig-

nende. På tilsvarende vis skal fordringshaveren give skyldneren besked, hvis fordringen "tilbagekaldes" og der ydes henstand.

Bestemmelsen foreslås endvidere udvidet, således at restanceinddrivelsesmyndigheden kan beslutte, at indsigelser om kravets eksistens og størrelse tillægges opsættende virkning. Udgangspunktet er fortsat, at indsigelser om kravet ikke medfører, at inddrivelsen sættes i bero. Er der imidlertid begrundet formodning for, at kravet ikke er opgjort korrekt eller ikke eksisterer, skal restanceinddrivelsesmyndigheden kunne sætte inddrivelsen i bero, indtil der er en afklaring om, hvorvidt kravet eksisterer og om størrelsen af kravet. Hvis tvisten mellem fordringshaveren og skyldneren ikke afklares inden rimelig tid skal restanceinddrivelsesmyndigheden kunne afvise, at have kravet til inddrivelse og tilbagesende det til fordringshaveren. Bestemmelsen skal sikre, at restanceinddrivelsesmyndigheden ikke skal have fordringen registreret i meget lang tid, uden at fordringshaveren foretager sig noget for at afklare tvisten. Fordringshaveren kan på et senere tidspunkt, når kravet er uomtvistet, på ny overdrage kravet til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Bestemmelsen i § 2, stk. 2, berører ikke statsforvaltningernes og Familiestyrelsens adgang til at suspendere en bidragsafgørelse eller tillægge en klage over en bidragsafgørelse opsættende virkning.

De enkelte fordringer forrentes efter gældende regler, jf. forslaget i § 1, stk. 2. Rentetilskrivningen forestås og indberettes af de enkelte fordringshavere. Skatteministeren fastsætter i medfør af den foreslåede bemyndigelse i stk. 6 nærmere regler herom bl.a. under hensyntagen til de IT-tekniske muligheder, indtil et nyt samlet restancesystem kan tages i brug.

I stk. 3 præciseres det, at de kommunale og statslige fordringshavere efter anmodning fra skyldneren har mulighed for at tillade afdragsvis betaling som led i opkrævningsarbejdet. Det er tanken, at fordringshaveren pr. kulance under hensyn til det skyldige beløbs størrelse skal kunne bevilge skyldneren en udvidet betalingsfrist (henstand), hvis der f.eks. foreligger midlertidige likviditetsproblemer. Der kan også være tale om at indgå en betalingsaftale med skyldneren, hvor f.eks. et forfaldent beløb kan afdrages i rater. Fordringshaverne kan endvidere give henstand inden for en rimelig tidsramme og under hensyntagen til gældens størrelse.

Bestemmelsen i stk. 3, hvorefter afgørelser om afdragsvis betaling eller henstand ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, viger for regler i anden lovgivning jf. § 1, stk. 3. Det gælder således